

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2009
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2009-150-1123
Dok.: LNE40133

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 663 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. april 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mogens Jensen (S).

Brian Mikkelsen

/

Barbara Bertelsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 663 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren i forlængelse af svaret på S 1708 oplyse, om en anmelder af en forbrydelse bliver spurgt om vedkommende mener, der er tale om en hatecrime, eller der udelukkende med ministerens tiltag er tale om, at der, når anmeldelsen er registreret, foretages en mulig sagsbehandler vurdering af, hvorvidt der er tale om en hatecrime, hvis sagen videregives eller omplaceres.”

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af 18. marts 2009 af spørgsmål nr. S 1708 fra medlem af Folketinget Marlene Harpsøe (DF), vil Rigspolitiet i forbindelse med etableringen af politiets nye sagsbehandlingssystem forsyne dette med et særligt skærmbillede med felter til registrering til brug for forskellige vigtige indberetningsordninger mv., herunder et særligt felt til registrering af mulige hate crimes.

Som det videre fremgår af den nævnte besvarelse, vil den enkelte sagsbehandler blive erindret om ”at kontrollere sagens registreringer” – dvs. udfylde de nødvendige registreringsfelter – i forbindelse med enhver videregivelse eller omplacering af en sag til næste sagsskridt.

Dette vil således også ske i forbindelse med, at den rapportoptagende medarbejder – efter at have opdateret anmeldelsen i sagsbehandlingssystemet – videregiver sagen til videre behandling hos efterforskerne, anklagerne mv.

Det vil således være sagsbehandleren hos politi og anklagemyndighed, der vil skulle udfylde feltet vedrørende hate crime. Dette vil skulle ske på baggrund af en samlet vurdering af sagens omstændigheder, herunder selvfølgelig forurettedes forklaring. Politiet og anklagemyndigheden skal således i den enkelte sag vurdere – bl.a. på baggrund af afhøringen af forurettede – om der foreligger konkrete omstændigheder, som tyder på, at anmeldelsen kan have karakter af en mulig hate crime, jf. også straffelovens § 81, nr. 6 og 7.

Der kan supplerende henvises til min besvarelse af 16. marts 2009 af spørgsmål nr. 1157 (Alm. del) om den nuværende svenske ordning, som den skitserede ordning er inspireret af.

Det skal i øvrigt bemærkes, at en ordning som beskrevet i spørgsmålet, hvorefter (enhver) anmelder til en forbrydelse automatisk skal spørges, om vedkommende mener, at der foreligger en hate crime, efter min opfattelse vil være både unødvendig og uhensigtsmæssig.

Det må nødvendigvis bero på den enkelte sags helt konkrete omstændigheder, om det er relevant at spørge anmelderen, hvorvidt der eventuelt kan foreligge en hate crime. Ved en stor del af de anmeldelser, som politiet modtager, vil det således ikke være relevant at spørge anmelderen, om den pågældende selv mener at have været udsat for en hate crime – og i nogle tilfælde vil et sådant spørgsmål fra politiets side måske endda kunne opfattes som en irrelevant og stødende snagen i anmelderens rent private forhold.